

Publicerad 2009-10-07 16:55 av LilyRasp

jag är ett barn

jag är ett barn
och de behandlar mig
som ett barn
alla barnen på skolgården är barn
men jag lämnar dem och går hem
styvpappa och jag sitter ensam
vid köksbordet
för mamma är på sjukhus
och han pratar om besök på sjukhus
annars pratar vi inte alls
jag säger att fisken är god
han har stekt rödspätta
och det är det godaste jag ätit
när jag är nio år
sen pratar vi inte alls
det går dagar utan ett ord
som blir till veckor i tystnad
jag följer till slut med till sjukhuset
mamma undrar varför jag inte
har gjort en teckning åt henne
de andra mammorna på avdelningen
har fått teckningar av sina barn
som de satt upp vid sängen
det finns papper och kriterior
så jag ritar något
kanske en blomma eller ett hus
vad det nu är barn ritar
de behandlar mig som ett barn
mamma undrar varför jag inte
ger henne en kram eller en puss
det får de andra mammorna
jag kan inte säga att jag är obekväm
med salen av sjuka kvinnor
med döden som hänger i luften
och att visa känslor offentligt
men jag kan inte säga det
för jag är bara ett barn
och de behandlar mig som ett barn
men jag är inget barn

önskar att jag hade fått vara det
när jag var nio år
då kanske jag hade blivit
en bättre vuxen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LilyRasp med Poeter.se id #28748 innehar upphovsrätten